

சிறுபாணாற்றுப்படையில் உயிரினங்களின் செயல்பாடுகள்

செல்வி ச.ஜெயசித்ரா., MA.,NET.,DGT.,DTA.,CAT.,

DOI [10.5281/zenodo.16434155](https://doi.org/10.5281/zenodo.16434155).

Abstract

This article examines the activities of various creatures mentioned in the Sirupanatrupaadi, the ability to describe creatures as metaphors, and the ability to describe people using creatures.

Key Words : Churumbu - Ceval - Vandu - Kurangu - Thodai

அறிமுகம்

பத்துப்பாட்டு நூல்களில் ஒன்றான சிறுபாணாற்றுப்படை இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனாரால் பாடப்பட்டு ஓய்மான் நாட்டு நல்லியக் கோடனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடாண் திணையில் ஆற்றுப்படைத் துறையில் ஆசிரியப்பாவில் 269 அடிகளைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

விறலியரின் அழகையும் பரிசில் பெற்ற பாணன் பரிசில் பெறாத பாணனை ஆற்றுப்படுத்தும் பண்பினையும் பாணர்களின் வறுமை நிலையினையும் மூவேந்தரைக் காட்டிலும் கடை ஏழு வள்ளல்களைக் காட்டிலும் கொடையில் சிறந்த நல்லியக்கோடனின் சிறப்புகளையும் எயிற்பட்டினம், ஆமூர், வேலூர் ஆகிய ஊர் மக்களின் விருந்தோம்பலையும் நல்லியக்கோடனின் விருந்தோம்பல் சிறப்பினையும் அவன் ஆட்சிச் சிறப்பினையும் எடுத்துரைப்பதாக சிறுபாணாற்றுப்படை அமைந்துள்ளது.

அத்தகைய சிறுபாணாற்றுப்படையில் விலங்குகள், பறவைகள், ஊர்வன உள்ளிட்ட பல உயிரினங்களின் செயல்பாடுகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. கருப்பொருளாக மா(விலங்கு), புள் (பறவை) முதலியவற்றைச் சேர்த்த தமிழர்தம் தொன்மையான இலக்கிய மரபு சிறுபாணாற்றுப்படையில் உயிரினங்களின் செயல்பாடுகளைக் குறிப்பிடுவதாக அமைந்துள்ள தன்மையினை எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைய உள்ளது.

பறவைகள்

குயில்

குயில்கள் தங்கள் அலகினால் வாடல் மலர்களைக் குத்தி கீழே உதிர்த்தன என்ற செய்தி நிலமகளின் கூந்தல் விரிந்து இருப்பதற்கு உவமையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.இதனை,

" கொல் கரை நறும் பொழில் குயில் குடைந்து உதிர்த்த

புதுப்பூஞ்செம்மல் துடி ,புடை நெறித்து ,

கதுப்பு விரித்தன்ன கால் அக நுணங்கு அறல்"

(சி.பா.ஆ.5)

என்ற வரிகளால் அறிய முடிகிறது.

அன்னம்

கடற்கரையில் உள்ள தாழை மரங்களின் பூக்கள் அன்னத்தைப் போன்ற தோற்றம் உடையதாக இருந்தது என்பதை,

" அலை நீர்த் தாழை அன்னம் பூப்பவும்"

(சி.பா.ஆ.146)

என்று ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார்.

மயில்

விறலியரின் கூந்தல் அழகிற்கு ஒப்பாக ஆண் மயில்களின் தோகையினை ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். விறலியர் அழகிற்கு ஒப்பாகத் தான் இல்லையே என்று ஆண் மயில்கள் பெண் மயில்களின் பின்னால் மறைகின்றன என்று அஃறிணை உயிரினங்களின் மன உணர்வினை ஆசிரியர் இங்கு பதிவு செய்துள்ளார்.

" மயில் மயில் குளிக்கும் சாயல்" (சி.பா.ஆ.16)

என்ற வரிகள் பலரை வியந்து ஆராய வைத்துள்ளது.

பேகன் என்னும் வள்ளல் காட்டில் உள்ள மயிலுக்குப் போர்வையைக் கொடுத்த செய்தியை,

" கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்கம் நல்கிய" (சி.பா.ஆ.85)

என்ற வரிகளால் அறிய முடிகிறது.

குளிரால் மயில் வருந்துகிறது என்று எண்ணி வள்ளல் போர்வையினை வழங்கி இருப்பது இங்கு எண்ணத்தக்கது.

மேலும் வேலூர் செல்லும் வழியில் காயா மலர்கள் மயிலின் கழுத்தைப் போன்ற மலர்ந்து இருந்தமையை,

" கரு நனைக் காயா கண்மயில் அவிழவும் " (சி.பா.ஆ.165)

என்று நத்தத்தனார் குறிப்பிட்டுள்ளமை ஈண்டு எண்ணத்தக்கது.

வண்டுகளும் பூச்சிகளும் தும்பிகளும்

அடர்ந்த கிளைகளையுடைய வேங்கை மரத்தின் அன்று மலர்ந்த மலர் என்று விரும்பி அதன் தேனை உண்டு களித்த வண்டுகள் ஆரவாரிக்கும் மஞ்சள் தேமல் என்று வருணனை செய்யும் ஆசிரியர்

" நளிச்சினை வேங்கை நாள் மலர் நச்சி

களிச்சுரும்பு அரற்றும் சுணங்கின்"

(சி.பா.ஆ.23)

என்று சுரும்பு என வண்டினை இங்கு பதிவு செய்துள்ளார்.

மேலும் வண்டுகள் உண்பதற்காகத் தேனை சொட்டும் நாக மரங்கள் உள்ள வழியிலே அமைந்த முல்லைக்குத் தேர் கொடுத்தான் பாரி வள்ளல் என்றும் ஆசிரியர் குறிப்பிடுவதுண்டு.

ஆமர் வளமும் உழத்தியர் விருந்தோம்பலும் பற்றிக் குறிப்பிடும் நத்தத்தனார், தேனை நுகரும் நீல நிறத்தையும் சிவந்த கண்ணையும் உடைய ஆண் வண்டு நிலாவைச் சேர்ந்த கரும்பாம்பை ஒக்கும் என்று குறிப்பிடுவது அவரின் உவமைத்திறனை நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றது. இதனை,

" கொங்கு கவர் நீலச் செங்கண் சேவல்

மதி சேர் அரவின் மானத் தோன்றும்"

(சி.பா.ஆ.185)

என்ற வரிகள் சேவல் என்று வண்டினையே குறிப்பிடுகின்றன. நிலாவைச் சேர்கின்ற கரும்பாம்பு என்ற வரிகள் குறுந்தொகை 395, அகநானூறு 114, அகநானூறு 313, நற்றிணை 377, புறநானூறு 260, கலித்தொகை 15, கலித்தொகை 104, பரிபாடல் 10- 76, போன்ற இலக்கியங்களிலும் இடம்பெறுகின்றன என்று சிறுபாணாற்றுப்படை உரையில் வைதேகி அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்திரகோபத்தை போன்று மலர்த் தாது இருந்தது என்பதை,

" கோவத்து அன்ன கொங்கு சேர்பு உறைத்தலின்" (சி.பா.ஆ.71)

மேற்கண்ட வரிகளால் அறியலாம்.மேலும் வேலூர் செல்லும் வழியிலே இந்திரகோபம் (மூதாய்) கொல்லையில் உள்ள நீண்ட வழியில் ஊர்ந்து இருப்பதை நத்தத்தனார்,

" கொல்தை நெடுவழிக் கோபம் ஊரவும் " (சி.பா.ஆ.168)

பதிவு செய்துள்ளார்.இன்பமான இனிய துணையைத் தழுவி, சிறகை அசைத்து விருப்பமுடைய ஆண் தும்பிகள் சீகாமரப்பண்ணை இசைக்கும் என்ற செய்தியை,

" காமரு தும்பி காமரம் செப்பும்" (சி.பா.ஆ.77)

என்ற அடிகளின் மூலம் உணர்த்துகிறார் நத்தத்தனார்.

மீன்கொத்திப்பறவை

கயல் மீனைக் கொத்தும் நீலமணி நிறத்தை உடைய சிச்சிலிப் பறவை எனப்படும் மீன்கொத்திப் பறவை மற்றும் அதன் பெரிய நகம் கிழித்த வடு அழுந்திய பச்சை இலையினை மிக அழகாக நத்தத்தனார் கண்முன் நிறுத்தியுள்ளார். இதனை ,

" புலவுக் கயல் எடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல் " (சி.பா.ஆ.181)

என்ற வரிகளால் அறியலாம்.

விலங்குகள்

நாய்

பெண்களின் அழகினை மயில், மான் ,அன்னம் போன்ற பல உயிரினங்களுடன் ஒப்பிடுவதுண்டு. ஆனால் சிறுபாணாற்றுப்படையிலே நாயின் நாக்கைப் போன்று பெண்ணின் சிவந்த அடி உள்ளது என்று இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் பாடியுள்ளார். இதனை,

" உயங்கு நாய் நாவின் நல் எழில் அசைஇ,

வயங்கு இழை உலறிய அடியின்" (சி.பா.ஆ.17)

என்ற வரிகளால் அறியலாம்.நற்றிணை 252, மலைபடுகடாம் 42- 43, பொருநராற்றுப்படை 42 போன்ற இலக்கிய அடிகளிலும் இதே செய்தி காணப்படுகிறது. இத்தகைய உவமை மாறுபட்ட கோணத்திலான அவருடைய சிந்தனையைக் காட்டுகிறது.

பாணர்களின் வறுமை நிலையினைப் பதிவு செய்யும் ஆசிரியர், திறக்காத கண்களை உடைய வளைந்த காதுகளை உடைய குட்டிகள் , பால் உண்ணுதலைத் தன் பசி மிகுதியால் பொறுக்க முடியாத அண்மையில் என்ற தாய் நாம் குரைக்கும் அடுக்களையையுடையது பாணர்களின் இல்லம் என்பதை,

" திறவாக் கண்ண சாய் செவிக் குருளை,
கறவாப் பால் முலை கவர்தல் நோனாது ,
புனிற்று நாய் குரைக்கும் புல்லென் அட்டில்"

(சி.பா.ஆ.130)

என்று இக்காட்சியினைப் பதிவு செய்கிறார். அஃறிணை உயிரின் பசியினையும் இரக்கத்துடன் பதிவு செய்துள்ள தமிழர்களின் பண்பு போற்றுதற்குரியது.

மேலும் கறையான் அரித்த புழுதியில் உள்துளையுடைய காளான் பூத்த, வறுமை நிலை சிறுபாணாற்றுப்படையில் பேசப்படுகிறது.

மான்

மான் போன்ற நோக்கினை உடையவள் பெண் என்று பல இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன. சிறுபாணாற்றுப்படையும்,

"மட மான் நோக்கின்" (சி.பா.ஆ.31)

என்று அதையே மீண்டும் பதிவு செய்துள்ளது.பெண்கள் மான் போன்ற மடப்பம் பொருந்திய பார்வையினை உடையவர்கள் என்று ஆசிரியர்கள் உவமித்துள்ளனர்.

குதிரை

ஒலிக்கும் மணிகளையும் வெள்ளைப் பிடரி மயிரினையும் உடையது குதிரை. அத்தகைய குதிரையினை வழங்கும் வள்ளலாகிய காரியின் சிறப்பினை ,

" கறங்கு மணி வால் உளைப் புரவியொடு வையகம் மருள " (சி.பா.ஆ.91)

என்ற வரிகளால் ஆசிரியர் எடுத்து இயம்புகிறார்.காரி என்ற குதிரையை உடையவன் காரி என்ற வள்ளல், ஓரி என்ற பெயருடைய குதிரையையுடையவன் ஓரி என்னும் வள்ளல் என்பதையும் நத்தத்தனார் பதிவு செய்துள்ளார்.

இதனை ,

" காரிக்குதிரை காரியொடு மலைந்த ஓரிக் குதிரை ஓரியும்" (சி.பா.ஆ.110)

என்ற வரிகளால் அறிய முடிகிறது. வள்ளல்களுக்கும் அவர்கள் வைத்திருந்த குதிரைகளுக்கும் ஒரே மாதிரியான பெயர் வழங்கப்பட்டிருப்பது இதன் மூலம் நமக்குப் புலனாகிறது.

புலி

நல்லியக்கோடன் புலியைப் போன்ற மிகுந்த வலிமை உடையவன் என்று குறிப்பிடும் நத்தத்தனார்,

" உறுபுலித் துப்பின் ஓவியர் பெருமகன்" (சி.பா.ஆ.121)

என்று ஓவியர் குடியில் பிறந்தவன், பழியில்லாத குறி தப்பாத வாளினை உடையவன், மறு இல்லாது விளங்குபவன் என்று நல்லியக்கோடனைப் புகழ்ந்து பாடுகிறார்.

ஒட்டகம்

ஒட்டகம் துயில் கொண்டிருந்தது போல அகில் மர விறகு இருந்ததாக உவமை கூறும் நத்தத்தனார்,

"ஒங்கு நிலை ஒட்டகம் துயில் மடிந்தன்ன" (சி.பா.ஆ.154)

என்று சிறுபாணாற்றுப்படையில் தன்னுடைய கற்பனையினைப் பதிவு செய்கிறார்.

எருமையும் மீனும்

எருமையானது கொழுத்த மீன் வெட்டுப்படும்படி நடக்கும் என்றும், செங்கழுநீரை மேயும் என்றும், பெரிய வாயை உடையது என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. மீனானது எருமையினால் துன்புறுத்தப்படுகிறது.இதனை,

" கொழுமீன் குறைய ஒதுங்கி, வள் இதழ்க்

கழுநீர் மேய்ந்த கய வாய் எருமை" (சி.பா.ஆ.41)

என்று சிறுபாணாற்றுப்படையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.மேலும் ஏயிற்பட்டினத்திலே பரதவர்கள் மீன் குழம்பினை விருந்தாகத் தந்த மையையும் நத்தத்தனார் பாடியுள்ளார்.வேலூரில் எயினர்கள் ஆமான் சூட்டு இறைச்சியினையும் தந்து விருந்தோம்பல் செய்துள்ளனர்.ஆமூரிலே உழத்தியர் நண்டின் கலவையுடன் விருந்தோம்பல் செய்துள்ளனர்.

காளை

நுணாமர மரக்கட்டையை இரும்பு உளியால் குடைந்து உருவாக்கிய நெட்டியால் செய்யப்பட்ட மாலையைச் சூடிய உப்பு வணிகருடைய வண்டியில் வந்த வலிமையான காளைகளை,

" நோன் பகட்டு உமணர் ஒழுகையொடு வந்த" (சி.பா.ஆ.55)

என்று நத்தத்தனார் குறிப்பிடுகிறார்.உடல் வலிமை உடைய ,வெற்றி உண்டாகும் படியான நடையினை உடைய, வலிமையான கழுத்தினைக் கொண்ட எருதினை உடையவர்கள் உழவர்கள் என்று நத்தத்தனார் குறிப்பிடுகிறார்.

" உரன் கெழு நோன் பகட்டு உழவர் தங்கை" (சி.பா.ஆ.190)

என்று உழவரின் தங்கையினை நத்தத்தனார் இவ்வாறு அடையாளப்படுத்துவதைக் காணலாம்.குதிரையின் ஓட்டத்தைப் பின் நிறுத்தும் மிக்க வலிமை உடைய கால்களையும் ஒளி உடைய முகத்தையும் உடைய எருதைத் தரும் நல்லியக்கோடனின் பரிசில் திறனை ,

"மா செலவு ஒழிக்கும் மதனுடை நோன் தாள்

வாள் முகப் பாண்டில் வலவனோடு தரீஇ" (சி.பா.ஆ.260)

என்று சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார் நத்தத்தனார்.

யானை

யானையின் வீரத்தினை ஆடவர்களுடன் ஒப்பிடுவதுண்டு. ஆனால் விறலியரின் தொடைகள் கரிய பெண் யானையின் பெரிய தும்பிக்கையைப் போல் திரண்டு இருந்தமையினை ,

"ஈர்ந்து நிலம் தோயும் இரும் பிடித் தடக் கையின்

சேர்ந்து உடன் செறிந்த குறங்கின்" (சி.பா.ஆ.19)

என்ற வரிகளின் மூலம் ஆசிரியர் எடுத்து இயம்பி உள்ளார்.மதம் வடிகின்ற கன்னத்தையும், கொடுமையுடைய வலிமையையும், அசையும் மணிகளையும், சிறிய கண்களையும் உடைய யானையை நல்லியக்கோடன் தந்தான் என்று குறிப்பிடுகையில்,

" பொழி கவுள்

தறுகண் பூட்கைத் தயங்கு மணி மருங்கின்

சிறுகண் யானையொடு" (சி.பா.ஆ.140)

என்று யானையின் தோற்றத்தை நத்தத்தனார் மிக அழகாக விளக்கியுள்ளார்.

மேலும் உழவரின் தங்கையர் ஆகிய உழத்தியர் யானையின் தும்பிக்கையைப் போன்ற பின்னிய கூந்தலை உடையவர்கள் என்றும் நத்தத்தனார் வருணனை செய்கிறார்.

நெருப்பு சாய்ந்ததை ஒத்த நாக்கினையும், வெள்ளாட்டுக் குட்டிகளை அணிந்த காதுகளையும், பிளவு பட்ட கால்களையும் உடைய பேய் மகள் என்றும், பிணங்களைப் பெரிய காலினால் உதைத்துச் சிவந்த நிறத்தைப் பெற்ற நகங்களை உடைய களிற்று யானைகள் என்றும் நத்தத்தனார் நல்லியக்கோடனின் ஊரினைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

" அண்ணல் யானை அருவி துகள் அவிப்ப" (சி.பா.ஆ.200)

என்ற வரிகளால் யானைக்கு 'அண்ணல் யானை' என்று நத்தத்தனார் அடை கொடுத்துச் சிறப்பித்த பாங்கினை நாம் அறியலாம்.

குரங்கு

பிள்ளைகளைப் போன்ற பெண் குரங்கு ஒன்று மகளிரின் பற்களை ஒத்த முத்துக்களை உள்ளே அடக்கிய, வாளின் வாயைப் போன்ற வாயை உடைய கிளிஞ்சலை, உப்பு வணிகருடைய மனைவி பெற்ற புதல்வர்களுடன் கிலுகிலுப்பை ஆகக் கொண்டு விளையாடும் என்று குரங்கின் செயல் குறிப்பிடப்படுகிறது.இதனை,

" மகாஅர் அன்ன மந்தி" (சி.பா.ஆ.56)

" உளர் இயல் ஐம்பால் உமட்டியர் ஈன்ற

கிளர் பூண் புதல்வரொடு.கிலுகிலி ஆடும்" (சி.பா.ஆ.61)

போன்ற வரிகளால் உணர் முடிகிறது."குரங்கு முசுவும் ஊகமும் மந்தி." ¹ என்ற வரிகளால் மந்தி என்பது பெண்குரங்கே என்று உறுதியாகிறது .பச்சைக் கண்களுடைய குரங்கு பாம்பின் தலையைப் பிடித்த பொழுது அப்பாம்பு குரங்கின் கையை இறுக்கியும் நெகிழ்த்தும் பிடிப்பது போல் உள்ளது என்று யாழின் தன்மையினைக் காட்சிப்படுத்துகிறார் நத்தத்தனார்.இதனை ,

" பைங்கண் ஊகம் பாம்பு பிடித்தன்ன" (சி.பா.ஆ.221)

என்ற வரிகளால் அறியலாம்.

பாம்பு

ஆய் அண்டிரன் என்னும் வள்ளல் பாம்பு கொடுத்த ஆடையினை சிவபெருமானுக்கு தந்தான் என்ற செய்தியை சுட்டுகையில்,

" நீல நாகம் நல்கிய கலிங்கம்" (சி.பா.ஆ.96)

என்ற வரிகளில் பாம்பு தன்னுடைய ஆடையினைக் கொடுக்கும் செயல்பாட்டினை நத்தத்தனார் உலகிற்கு எடுத்துரைக்கிறார்.

"இது மனிதர்களிலும் நடைபெறுகிறது. ஆனால் நாம் தினமும் குளிப்பதால், தோல் உரிவதை நாம் கவனிப்பதில்லை. ஆனால் பாம்புகளில் பழைய தோல் உரிந்து புதிய தோல் வருவது ஒரே நேரத்தில் நடைபெறுவதாகும். பழைய தோலுக்கு அடியில் புதிய தோல் உருவாகிய பின் பழைய தோல் உரிந்துவிடும்" என்கிறார் பேராசிரியர் மஞ்சுலதா அவர்கள். ²

மன்னர் இரவலரை உபசரிக்கும் பாங்கினைக் குறிப்பிடும் நத்தத்தனார் பாம்பு சினந்து எழுந்தது போன்ற எழுச்சியைத் தரும் கள் என்று உவமை செய்கிறார். அகநானூறு 348 இலும் இதே செய்தி காணப்படுகிறது. பாம்பேறி மயக்கினாற்போல மயக்கின கள் தெளிவைத் தந்து என்கிறார் நச்சினாக்கினியர். பாம்பினது நஞ்சேறி மயக்கினாற்போன்று மயக்கும் கள்ளினது தெளிவைப் பருகும்படி தந்து என்கிறார் பொ.வே. சோமசுந்தரனார். பாம்பு சினந்து எழுந்தது போன்று எழுச்சியைத் தரும் கள் தெளிவைத் தருவான் என்கிற ச.வே. சுப்பிரமணியன்.

தொகுப்புரை

நல்லியக்கோடனின் கொடைச்சிறப்பினைச் சிறுபாணாற்றுப்படையில் புகழ்ந்து பாடியுள்ள நத்தத்தனார் அஃறிணை உயிர்களின் அழகையும், செயல்பாடுகளையும், அவல நிலையையும் மிக அழகாக எடுத்தியம்பி உள்ள திறனை இதன் மூலம் நம்மால் நன்கு அறிய முடிகிறது.

ஓரறிவு முதல் ஆறறிவு வரையிலான உயிர்களை வருணனையாகவும் தம் வாழ்வின் ஒரு அங்கமாகவும் கவிஞர்கள் தம் படைப்புகளில் இயல்பாகவே பாடியுள்ளமையைத் தமிழ் மொழியின் மிகச் சிறந்த பண்பாட்டுக் கொடை என்று கூறலாம். இந்த உலகத்தில் மனிதர்களுக்கு எந்த அளவு உரிமை இருக்கிறதோ, அந்த அளவிற்குப் பிற உயிர்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து அவற்றைத் துன்புறுத்தாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதையே இலக்கியங்கள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. பறவைகள், விலங்குகள் முதலியவற்றுடன் இணைந்ததே மனித வாழ்க்கை. தமிழ் இலக்கியங்களில் உயிர்களின் செயல்பாடுகளை ஆராய்ந்தால் உயிரினங்கள் இல்லாத இலக்கியங்கள் இல்லை என்றே கூறலாம். மனிதனும் விலங்கே! மனிதனும் பறவையே! மனிதனுக்குரிய உணர்வுகள் பிற உயிர்களுக்கும் உண்டு என்பதை உணர்ந்து செயல்படுவோம்.

அடிக்குறிப்பு

1. தொல்.மரபு.612
2. <https://www.bbc.com/tamil/articles/cwvjrze8g0xo>

முதன்மை ஆதாரம்

1. சிறுபாணாற்றுப்படை - வைதேகி அவர்களின் உரை
2. சிறுபாணாற்றுப்படை - பொன்.புஷ்பராஜ் அவர்களின் உரை, சாரதா பதிப்பகம்.

துணைமை ஆதாரம்

1. சங்க இலக்கியங்கள் - ச.வே.சுப்பிரமணியம் உரை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்.